

DAGURIN EITUR VOLKMARUS

Einki halgimenni ber hetta navnið, men navnið er komið í álmannakkarnar 1730. Dagurin í morgin, 21. november, nevnist »Mariu offurgerð«. Dagurin hildin til minnis um, at foreldrini leiddu tríára dótrina niðan í halgidómin. 22. november nevnist Cecilia, deyð umleið 225. Rómversk genta, sum frá barnsbeini hevði verið kristin. Foreldur hennara góvu hana í hjúnalag við heidnan ungan mann, Valkerianus, men sjálva brúðarnáttina umvendi hon hann. Varð tikin av døgum í Róm sum pínslaváttur. Kona ella frilla Brestis æt Cecilia og var móðir Sigmunds Brestissonar. Føroysku nøvnini hava verið Sissal, Silja og Silla. Cecilia gjørdist verndarhalgimenni fyri tónleik, og tað sigst, at tað er sjálvur Rafael, sum hevur gjørt málning av henni sitandi við urgu við nótablaðið í hendi. Rómverskt ættarnavn, merkir tann blinda.

ANDLÁT

Eleina Mikkelsen, Tórshavn, andaðist á Landssjúkrahúsinum týsdagin 17. november, 68 ára gomul. Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni fríggjadagin klokkan 13. Minnisgáva kann latast Sjúklingahotellinum Tórshavn, konta í peningstovnum.

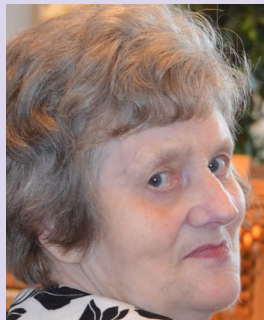
Sofus Boesen, ættaður úr Præstø, Danmark, búsitandi í Froðba andaðist týsdagin 17. november á Tvøroyri sjúkrahúsi, 85 ára gamal.

Svanhild Berg, Sandvík, andaðist 16. november, 91 ára gomul. Jarðarferðin verður lýst seinni.

Minny Jacobsen, ættað úr Sørvági, búsitandi í Klaksvík, andaðist sunnudagin á Klaksvíkar Sjúkrahúsi, 93 ára gomul.

Inger Helene Holm Rasmussen, búsitandi á Frederiksberg í Keypmannahavn, ættað av Tvøroyri, andaðist sunnudagin 15. november á Bispebjerg Hospitali, 78 ára gomul.

Jonna Jacobsen, fødd Zachariassen, ættað úr Streymnesi, búsitandi í Vestmanna, andaðist á Grønanesheiminum, mánadagin 16. november, 97 ára gomul.

Daniella Olsen, ættað av Oyrabakka, búsitandi í Hósvík, andaðist á Mørkini sunnudagin, 85 ára gomul. Jarðarferðin verður úr Hósvíkar kirkju fríggjadagin kl. 13. Jarðarferðin verður sambært

almennu tilmælunum. Møguleiki verður at fylgja við á stórskýggja í bygdarhúskjallarinum. Minnisgáva kann latast Hósvíkar kirkju konto í betri banka.

Kai Aage Troest, ættaður úr Tórshavn, búsitandi í Saltangará, andaðist leygardagin 14. november, 77 ára gamal.

Elly Diana Jacobsen, Skálafirði, andaðist á Vesturskini fríggjadagin 13. november, 97 ára gomul.

Marjun Reines, ættað úr Bø, búsitandi í Brøndby Strand, andaðist týsdagin 10. november, 89 ára gomul.

Gunnvá Askham, fødd Nolsø, ættað úr Vági, búsitandi í Havn, andaðist á Boðanesheiminum, týsdagin 84 ára gomul.

Georg Toftum, úr Vági, andaðist í morgun, 84 ára gamal.

Any Laura Fuglø, ættað úr Sumba, búsitandi í Tórshavn, andaðist hós-dagin 5. november, 77 ára gomul.

Ingolf Nilssen, ættaður úr Lopra, búsitandi á Argjum, andaðist á Landssjúkrahúsinum, sunnudagin 8. november 65 ára gamal.

Páll Rubeksen, ættaður úr Tórshavn, búsitandi í Klaksvík, andaðist leygardagin 7. november, 76 ára gamal. Jarðarferðin verður lýst seinni.

Mourits Leif Niclassen, ættaður av Skála, búsitandi í Tórshavn, andaðist í heiminum hóskvøldið 5. november, 61 ára gamal.

Thomas Christian Jacobsen, vanligur nevndur "Eiðis Tummas", ættaður av Eiði, búsitandi í Søldarfirði, andaðist á Eysturoyar ellis- og røktarheimi í Runavík hósmorgunin 5. november, 87 ára gamal.

Finngerð Hansdóttir, fødd Mortensen, av Tvøroyri, búsitandi í Tórshavn, andaðist í heiminum týsdagin 3. november, 67 ára gomul.

Okkara diva 75 ár

Tað er so stutt síðan, at Annika Hoydal ríkaði okkum við dygdarverkinum "Endurljós".

Tá fylti hon 70. Sama ár varð hon heiðrað við Mentanarvirðisløn Landsins fyri sangskattin, ið hon hevur latið okkum. Og árið eftir var Ársins Tónleikaheiður latin henni á árliga FMA-tiltakinum í Norðurlandahúsinum. Og nú er aftur rundur føðingardagur. Í gjár 19. november fyllir Annika 75. Og tað kann ikki fara ónevt afturvið borðinum.

Annika er so mangt. Hon er røddin og andlitið á einum nýggjum ættarliði av føroyskum kvinnum. Hon breyt upp úr nýggjum og flutti listalig mörk. Hon gekk nýggjar leiðir, hon fekk okkum at lurta og síggja - og sanna - at hon kom sum kallað. Føroyar høvdu brúk fyri einari Anniku Hoydal. Og hon sveik ikki álitid.

Annika er heimsborgari. Hon er fødd í Føroyum og er uppvaksin í Havn, men hevur búleikast víða; í Suðramerika, í Spania, Skotlandi og í Danmark, men heimkenslan svitast ikki í henni. Listaliga akkerið er væl fest á føroyskum botni. Hon er útbúgvinn sjónleikari og hevur verið virkin á palli og í filmi øll árin, men mest hevur hon kortini sungið. Nógv á donskum, men mest á føroyskum.

Hon er fyrsta føroyska kvinnan, sum varð útbúgvinn sjónleikari. Áhugin kveiktist á skeiðum, sum Eyðun Johannessen helt í Sjonleikarhúsinum í Havn tíðliga í sekstiárunum. Tað gav henni brell at royna flogið á donskum leikpalli. Hon var m.a. við í leikinum "Færingar frænder" í 1968 á Fiolteatret. Stjórin, tann navnframi Arne Skovhus, eggjaði henni at søkja inn á Statens Teaterskole, sum tá var nýggjur leikskúli. Haðani tók hon prógv í 1973.

Sum sjónleikari í Danmark var hon í fleiri ár virkin á palli, í filmi, í sjónvarpi og útvarpi. Hesi árin sást hon sjáldan á føroyskum leikpalli, men tá ið Jens Pauli Heinesen skrivaði sjónleikin um Anniku í Dimun, sum Eyðun Johannessen setti upp fyri Havnar Sjonleikarfelag í 1976, var Annika Hoydal boðsend úr Danmark til Føroyar at spæla høvuðsleiklutin. Hetta var um somu tíð, at Annika sást ber í filminum "Violer er blå" í Havnar Bio, og tað gjørdi ivaleyst sítt til, at gravgangur var at síggja hana á palli í Sjonleikarhúsinum í kloddum og spjørrum, sum ikki fjaldur alt líkamið.

Hóast hennara samstarv við Brigitte Kolerus á "Teatret ved Sorte Hest" hevur havt stóran týðning, hevur Annika ongantíð viljað bundið seg fast at einum ávisum leikhúsi. Sum tann frælsi fuglurin, hon er, hevur hon altíð viljað verið óheft. Hon er annað

Í gjár 19. november fylti Annika 75

enn bara sjónleikari. Og so er tað hitt føroyska, sum stóðugt kallar á hana.

Longu blaðung avdúkaði hon aðrar listagávur enn leiklistina. Hon sang eitt skifti á Viseversehuset í Tivoli. Fyrstu royndirnar á palli sum sangari hevði hon í studentakabarettinum í Føroyum miðskeiðis í 60-árunum. Úr hesum kvisti spretti m.a. sangbólkurin Harkalið. Hinir spælímennir vóru Jógvan Dahl, Jógvan Telling Joensen og Kári Mouritsen - at byrja við var Jaspur Petersen eisini við. Tey vekja ans við sínum plátuútgávum síðst í 60- og fyrst í 70-árunum - bæði í Føroyum og Danmark. Tey prika við sínum nasadjörvu kabarettvísium og slóðbrótandi nýttulkingum av føroysku vísu- og kvæðamentanini. Høvuðs-verkið mundi vera LP-plátan, sum kom í 1971, tikin upp í Wifoss-studio á Nyvej á Frederiksberg, har aðrir føroyingar eisini gjørdur sínar plátuupptøkur tey árin.

Okkurt dragandi var við hesari plátuni. Eitt var tann eyðkendi ljómin við upphavligu føroysku kvæða- og vísuløgunum í einum modernaðum búna. Hitt vóru myndirnar á plátuhúsum. Fýra ungfólk í fremmandum umhvørvi. Umhvarvið av grasfløtu og skógi í baksýni og fýra kátum, føroyskum ungdómum til gongu við ørmunum um herðarnar hvør á øðrum umboðaði eina hugtakandi mót-søgn. Øðrumegin tann rótfesti føroyski ljómin í sanginum á plátuni, og so tað fremmenda idýlliska umhvarvið á myndunum, sum ikki var úr heimligum jørðildi. Tríggir ungir menn og ein kvinna. Ein eind. Gentan við

kritahvítum hári, gulari troyggu, belti um miðjuna og stuttum niðurdeili. Vøkur og dragandi sum ein álvagenta. Soleiðis gekk og sang hon seg inn í hjørtuni á føroyingum.

Danska sjónvarpið hevði í heilum boð eftir Harkaliðnum. Í væl umtóktu undirhaldssendingini "Musikalske venner", sum Sten Bramsen legði til rættis, stigu tey fleiri ferðir á pall. Hetta mundi vera fyrsta ferðin, at sangir á føroyskum vórdu bornir fram á so

ábærum palli fyri øllum Danmark. Tey komu tí at gerast fremstu mentanarligu sendifólkini úr Føroyum í Danmark hesi árin. Boð eru seinni eftir Anniku í danska sjónvarpinum sum solisti. Í 1979 sang hon "Alduna" á føroyskum í danska Melody Grand Prix-num.

Annika er tann karismatiska songkvinnan. Teatralsk og rúnarbindandi. Men hon er eisini annað enn sangari og sangtulkari. Sum longu nevnt, er hon so mangt. Sum frá líður verður tað kanska soleiðis, at tað, sum fer at standa fastast eftir av øllum tí, sum hon hevur fingist við og lagt eftir seg, eru sjálvir sangirnir. Hennara sangir. Annika er í veruleikanum kanska fram um alt annað tónaskald.

Hóast hon ikki leikar á nakað ljóðføri, smíðar hon lög sjálv. "Dropin" - á LP-plátuni hjá Harkaliðnum frá 1971 - er hennara fyrsta lag. Dropin staðfesti, at nú høvdu vit ikki einans eina spennandi songkvinnu, men eisini ein gávaðan songsmið. Óteljandi eru tey lögini vorðin, sum hon hevur gendað úr sínum dýpi uttan at hava nakað ljóðføri til hjálpar. Lögini búnast innan í henni. Við sínum musiska mátti kallar hon tey fram. Ofta kompleks og hugtakandi lög. "Snigilin" á "Endurljós"-útgávuni er eitt dømi av fleiri um dygdargóð og fullfiggjað lög, ið hon hevur smíðað. Aloftast hevur bróðirin, Gunnar, yrkt, stundum pápin, Karsten Hoydal. Sangtekstirnir hjá Gunnari og lögini hjá Anniku eru ein kraftfull symbiosa. Tekstirnir geva løgunum flog, og øvut.

Annika sang seg eisini inn í hjørt-